W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły tzn. wszyscy powstrzymujemy się od pokarmów mięsnych, a osoby od 18 roku życia mogą spożywać jeden posiłek do syta i dwa lekkie posiłki. Zachęcamy do praktykowania postu także w Wielką Sobotę do zakończenia Rezurekcji.

Wielka Sobota jest dniem adorowania Pana Jezusa w Grobie. Święcenie pokarmów na stół wielkanocny o godz. 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00. Wieczorną Liturgię Wielkiej Soboty rozpoczniemy o godz. 19.00 od poświęcenia ognia, wody chrzcielnej, odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych /dlatego przynosimy świece/, a Mszę Św. Rezurekcyjną zakończy uroczysta procesja. Liturgia Wigilii Paschalnej w Wielką Sobotę jest najbardziej wymowną i najbardziej uroczystą w całym roku kościelnym. Postarajmy się w stanie łaski uświęcającej brać czynny udział w nabożeństwach Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku a zwłaszcza Wielkiej Soboty. Bardzo serdecznie zapraszamy do udziału w procesji rezurekcyjnej asystę procesyjną, dzieci, młodzież do niesienia feretronów i sztandarów, Kapelę, Różę Światła i Służbę Liturgiczną Ołtarza.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi II ul. Kurozwęckiego, a do sprzątania po zakończeniu Liturgii Wielkiej Soboty zapraszamy rejon ul. Dolińskiego. Bóg zapłać za ofiary na dekorację Ciemnicy i Bożego Grobu rejonowi ul. Brzezińskiego, rejonowi II ul. Balickiej i rejonowi II ul. Kurozwęckiego.

Intencje Mszalne: 25 - 31 marca 2013 r.

Wielki Poniedziałek 25 marca	**7.00**	+ Maria Malara (od sąsiadów ze stacji kolejowej)
	18.00	++ Krystyna Bobek w 6 r. śm. i mąż Mieczysław
Wielki Wtorek 26 marca	**7.00**	Za parafian
	18.00	++ Anastazja Ryszawy i mąż Władysław
Wielka Środa 27 marca	**7.00**	Za parafian
	18.00	++ Władysława i Karol Sowa
Wielki Czwartek 28 marca	**18.00**	1. Za Kapłanów naszej Parafii /od Rady Parafialnej i Akcji Katolickiej/ 2. + Maria Sikora w 10 r. śm. (od siostrzenicy)
Wielki Piątek 29 marca	**18.00**	LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU
Wielka Sobota 30 marca	**19.00**	1. ++ Władysław Pomsta w 2 r. śm. i zmarli Rodzice 2. + Izydor Woźniak
Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego 31 marca	**7.30**	O Miłosierdzie Boże dla zmarłych Rodziców i zmarłych z Rodziny
	9.00	+ Helena Krzanowicz, Teresa Koźbiał, Tomasz Habas i zmarli z Rodzin Krzanowiczów i Góreckich
	10.30	Dziękczynna w 4 rocz. urodzin Alicji Puchała, z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla całej Rodzinki
	12.00	+ Szymon Kędziora
	18.00	Dziękczynna w 33 rocz. ślubu z prośbą o zdrowie, opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo dla całej Rodziny

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 6 (277) * 24.03.2013 r.

NIEDZIELA PALMOWA

PIERWSZE CZYTANIE z Księgi Proroka Izajasza

Pan Bóg mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem ani się nie cofnąłem. Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mej twarzy przed zniewagami i opluciem. Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam.

Iz 50,4-7

DRUGIE CZYTANIE z Listu Św. Pawła do Filipian

Chrystus Jezus istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w tym co zewnętrzne uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych, i aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

Flp 2,6-11

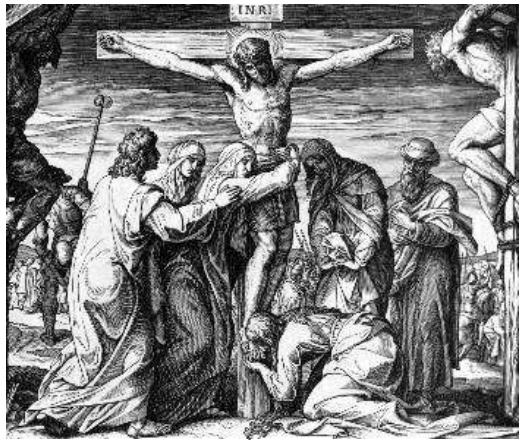

EWANGELIA według Św. Marka

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Marka

Jezus przed Piłatem

E. Wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi i uczonymi w Piśmie i cała Wysoka Rada powzięli uchwałę. Kazali Jezusa związanego odprowadzić i wydali Go Piłatowi. Piłat zapytał Go: I. Czy Ty jesteś królem żydowskim? E. Odpowiedział mu: + Tak, Ja nim jestem. E. Arcykapłani zaś oskarżali Go o wiele rzeczy. Piłat ponownie Go zapytał: I. Nic nie odpowiadasz? Zważ, o jakie rzeczy Cię oskarżają? E. Lecz Jezus nic już nie odpowiedział, tak że Piłat się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

Na każde zaś święto miał zwyczaj uwalniać im jednego więźnia, którego żądali. A był tam jeden, zwany Barabaszem, uwięziony z buntownikami, którzy w rozruchu popełnili zabójstwo. Tłum przyszedł i zaczął domagać się tego, co zawsze im czynił. Piłat im odpowiedział: I. Jeśli chcecie, uwolnię wam króla żydowskiego? E. Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali Go przez zawiść. Lecz arcykapłani podburzyli tłum, żeby uwolnił im raczej Barabasza. Piłat ponownie ich zapytał: I. Cóż więc mam uczynić z Tym, którego nazywacie królem żydowskim?

E. Odpowiedzieli mu krzykiem: T. Ukrzyżuj Go! E. Piłat odparł: I. Co więc złego uczynił? E. Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli: T. Ukrzyżuj Go! E. Wtedy Piłat, chcąc zadowolić tłum, uwolnił im Barabasza, Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany
Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium, i zwołali całą kohortę. Ubrali Go w purpurę i uplótłszy wieniec z ciernia, włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać: T. Witaj, królu żydowski! E. Przy tym bili Go trzciną po głowie, pluli na Niego i przyklękając, oddawali Mu hołd. A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego własne Jego szaty.

Droga krzyżowa
Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I przymusili niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufusa, który wracał z pola i właśnie przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przyprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy Miejsce Czaszki.

Ukrzyżowanie
Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: Król żydowski. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony.

Wyszydzenie na krzyżu
Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc: T. Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejdź z krzyża i wybaw samego siebie. E. Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili: T. Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli. E. Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa
A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: + Eloi, Eloi, lama sabachthani. E. To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili: T. Patrz, woła Eliasza.
E. Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić mówiąc: I. Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć z krzyża. E. Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

Wszyscy klękają i zachowują przez chwilę milczenie.

Po śmierci Jezusa
A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: . Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym.

Mk 15, 1-39

Święte Triduum Paschalne

Święta Wielkanocne nie są tak rodzinne i ciepłe jak Boże Narodzenie, jednak dla chrześcijan mają większe znaczenie. Apostoł Paweł w 1 Liście do Koryntian (15,17) stwierdza jednoznacznie: jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara. Zmartwychwstanie Jezusa to centralne święto w roku liturgicznym. Poprzedza je uroczyste Triduum Paschalne.

Święte Triduum Paschalne Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczyna się liturgią Eucharystyczną Wieczerzy Pańskiej wieczorem w Wielki Czwartek, a kończy nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Oprócz Mszy św. Wieczerzy Pańskiej Święte Triduum obejmuje liturgię Męki Pańskiej w Wielki Piątek oraz liturgię Wigilii Paschalnej, która rozpoczyna się w sobotę po zachodzie słońca. Centrum tych dni stanowi liturgia Wigilii Paschalnej, a nie, jak to się często przyjmuje, poranna Msza św. w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego.

Pragnąłeś wiary wolnej, a nie pokornego zachwytu niewolnika wobec potęgi, która go raz na zawsze przejęła grozą" („Bracia Karamazow"). To bardzo ciekawa intuicja. W propozycji zejścia z krzyża słychać echo kuszenia na pustyni, gdzie szatan sugerował Jezusowi dokonanie spektakularnego cudu, który objawi Bożą moc.

Tym, co wyróżnia skazańca-Jezusa od wszystkich innych niesprawiedliwie skazanych, jest jego całkowita niewinność i pełna wolność. Jezus naprawdę nie musiał na to się godzić. On mógł w każdej chwili zejść z krzyża. Decyduje się oddać życie. Dlaczego? Bo kocha. Czyni to, co wynika z jego najgłębszej istoty. Daje siebie do końca, bo taka jest miłość. Nie ma granic, nigdy nie mówi: „to już za wiele". Wszechmoc Boga objawia się pod pozorem Jego totalnej bezsilności. Krzyż odsłania najgłębsze oblicze Boga, którym jest tajemnicza „słabość". Skąd ona się bierze? Ten, kto kocha, ten staje się podatny na cios. Kto kocha, ten ryzykuje, że zostaje zraniony, odrzucony. Kiedy kogoś kochamy, mówimy: „mam do ciebie słabość". Bóg ma słabość do człowieka. Dokładnie o tym mówi krzyż Chrystusa.

Całe życie Jezusa było drogą do krzyża. Ewangelie ukazują Jezusa jako wędrowca do Jerozolimy, świętego miasta, które zabija proroków. Wspominają, że trzykrotnie sam zapowiada najbliższym swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Jezus liczy się z tym, że zostanie odrzucony, a jednocześnie ufa bezgranicznie Ojcu. Droga na Golgotę jest ostatnim etapem tej samej wędrówki. W stronę całkowitego wydania siebie. Autor Listu do Hebrajczyków opisuje ten podstawowy azymut Jezusowej drogi słowami: „Oto idę, abym spełniał wolę Twoją" (Hbr 10,9). Syn wypełnia posłannictwo, które zlecił mu Ojciec, aż po ostatnie „wykonało się". Przy czym polecenie Ojca nie brzmiało „daj się zabić, potrzebuję Twojej krwi", ale „ukochaj mój lud, pokaż im, jak bardzo ich kocham, daj się im cały, zbaw ich, ocal. Za każdą cenę, byleby tylko zostali ocaleni".

Jezus jako człowiek poczuł lęk, gdy zobaczył, że cena, którą musi zapłacić za swoją wierność, będzie najwyższa. Modli się do Ojca „oddal ode mnie ten kielich", ale powtarza „nie moja, lecz Twoja wola niech się stanie". Dotykamy tu czegoś, co dzieje się we wnętrzu samego Boga: miłości Ojca i Syna. Do końca nigdy tego nie zrozumiemy. Krzyż uczy, że wierność kosztuje, że kochać to oddać życie za tych, których kochamy. Kto kocha, ten pojmuje to bez wielkich słów.

Nie uciekniemy od swojego krzyża. Przychodzimy na świat z jego zalążkiem ukrytym w naszej śmiertelnej kruchości. W każde ludzkie powołanie wpisany jest krzyż. Każde powołanie ma swój ciężar, który trzeba udźwignąć i donieść do końca. Każde dobro napotyka opór. Ziarno musi obumrzeć, aby był owoc. Nieraz to umieranie jest rozłożone na raty: nieprzespane noce, niespokojne bicie serca, łzy, bezsilne czekanie, zmienianie bandaży lub pampersów, modlitwa przy łóżku konającego.

Nasz wybór przedstawia się ostatecznie tak: albo dźwigamy swój krzyż razem z Ukrzyżowanym, albo mój krzyż pozostanie tylko narzędziem tortury, źródłem rozpaczy. Ukrzyżowany mówi nam: „Przeszedłem tę drogę przed Wami. Nie dajcie się zwieść beznadziejnym ciemnościom. Jest wyjście. Pójdźcie za mną. Ja was przeprowadzę".

ks. Tomasz Jaklewicz „Gość Niedzielny",
źródło: www.katolik.pl, red. BK

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE:

Dzisiejszą Uroczystością rozpoczynamy obchody Wielkiego Tygodnia - bezpośredniego przygotowania do Świąt Wielkanocnych. Dziś Droga Krzyżowa o godz. 16.00, a Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o godz. 17.00.

We wtorek od godz. 9.00 odwiedzimy chorych z Najświętszym Sakramentem. Prosimy o zgłaszanie chorych, których nie odwiedzamy w pierwsze piątki i soboty.

W środę po wieczornej Mszy św. godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy. W czasie adoracji okazja do spowiedzi św.

W Wielki Czwartek Msza Św. Wieczerzy Pańskiej o godz. 18.00 i przeniesienie Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie do Ciemnicy. Adoracja w Ciemnicy do godz. 22.00. Dalszy ciąg adoracji w Wielki Piątek od godz. 8.00 według Planu Wielkiego Tygodnia, który jest umieszczony w Gazetce *Magnificat,* na drzwiach kościoła i w gablotkach.

W Wielki Piątek o godz. 15.00 tradycyjna Droga Krzyżowa wokół kościoła, a o godz. 18.00 rozpoczęcie Liturgii Wielkiego Piątku: wysłuchanie opisu Męki Pańskiej, adoracja Krzyża, Komunia Św. i przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Bożego. Adoracja Pana Jezusa w Grobie przez całą noc poszczególnymi grupami i rejonami naszej parafii. O godz. 24.00 Gorzkie Żale.

Czy Jezus musiał zginąć?

Całe życie Jezusa było drogą na krzyż. Ukrzyżowanie było konsekwencją Jego wolności: zrezygnował z siebie, aby żyć dla Boga i dla ludzi. Nie szukał ani cierpienia, ani śmierci. Przyjął je, kiedy okazały się ceną za miłość.

Czy śmierć Jezusa była konieczna? Czy Bóg nie mógł zbawić świata inaczej? Jako pierwsza nasuwa się odpowiedź: „Bóg nic nie musi, może wszystko". Oczywiście, człowiek ma prawo pytać. Czy jednak naprawdę chce słuchać odpowiedzi? Czy nie sadzamy Boga na ławie oskarżonych? Tam, gdzie myśl chce dominować, tam, gdzie człowiek zbyt natarczywie domaga się, by Bóg mu się z wszystkiego wytłumaczył, tam pojawia się niebezpieczeństwo rozminięcia się z Jego przesłaniem i Nim samym. Pokorną mowę krzyża słyszą pokorni.[...]

Sprawiedliwemu nie jest łatwo. Pytając o przyczyny śmierci Jezusa, nie powinniśmy za szybko przeskakiwać na poziom wysokiej teologii, zastanawiając się, czy Bóg Ojciec tego chciał, czy nie. Trzeba wyjść od ludzkiej historii tej zbrodni. Ukrzyżowanie zostało spowodowane przez ludzi, a nie przez Boga. Jezus od początku swej działalności narażał się starotestamentalnym strażnikom kultu i Prawa Bożego. Burzył ich spokój, prowokował. W sytuacji narastającego konfliktu o wyroku skazującym zadecydowała mieszanka zwykłych grzechów: złości, głupoty, zazdrości, przywiązania do schematów, drobiazgowości, sekciarskiego myślenia, niewdzięczności, lęku o swoją pozycję itd. Sąd nad Jezusem był jednym z wielu ludzkich sądów, które skazują sprawiedliwego i niewinnego. Takie rzeczy działy się i dzieją nadal. Cztery wieki przed Chrystusem Platon pisał w „Państwie", że sprawiedliwy musi być na tym świecie prześladowany – „Powiedzą zatem, że sprawiedliwy w tych okolicznościach zostanie ubiczowany, torturowany, związany, że wypalą mu oczy i że wreszcie po tych wszystkich mękach zostanie ukrzyżowany". Chrześcijanin czyta ten tekst Platona ze wzruszeniem. Głęboka filozofia przeczuwa coś z dramatu krzyża.

Bardzo podobna intuicja pojawiła się w Starym Testamencie. W Księdze Mądrości znajdujemy budzące grozę rozważania, które snuje grupa ludzi: „Zróbmy zasadzkę na sprawiedliwego, bo nam niewygodny: sprzeciwia się naszym sprawom, zarzuca nam łamanie prawa, wypomina nam błędy naszych obyczajów. Chełpi się, że zna Boga, zwie siebie dzieckiem Pańskim. Jest potępieniem naszych zamysłów, sam widok jego jest dla nas przykry, bo życie jego niepodobne do innych i drogi jego odmienne. Uznał nas za coś fałszywego i stroni od dróg naszych jak od nieczystości. Kres sprawiedliwych ogłasza za szczęśliwy i chełpi się Bogiem jako ojcem. Zobaczmyż, czy prawdziwe są jego słowa, wybadajmy, co będzie przy jego zejściu. Bo jeśli sprawiedliwy jest synem Bożym, Bóg ujmie się za nim i wyrwie go z ręki przeciwników. Dotknijmy go obelgą i katuszą, by poznać jego łagodność i doświadczyć jego cierpliwości. Zasądźmy go na śmierć haniebną, bo – jak mówił – będzie ocalony" (2,12–20). Moralna prawość kłuje w oczy. Stąd pomysł, by zlikwidować sprawiedliwego. Mechanizm stary jak świat.

Bóg ma słabość do człowieka. Nie jest jednak tak, że śmierć Jezusa była tylko jedną z wielu niesprawiedliwości popełnionych w majestacie prawa. Piłat i inni, zabijając Jezusa, sądzili, że pozbywają się jeszcze jednego niewygodnego buntownika, a w rzeczywistości zabili kogoś więcej. Jezus został osądzony i umierał na krzyżu jako Syn Ojca, jako prawdziwy Bóg. Dochodzimy tutaj do progu tajemnicy, której każde wyjaśnienia brzmią nieporadnie. Krzyż uczy, że każdy, kto krzywdzi niewinnego, zamierza się na samego Boga. Każde zło, które spada na człowieka, spada także na Boga.

Wciąż jednak nurtuje pytanie, dlaczego Bóg na to pozwolił? Czy mamy wyobrażać sobie Boga jako kogoś, kto żąda zamordowania swego Syna, aby ułagodzić swój gniew lub uczynić zadość sprawiedliwości? Taki obraz wyłania się z wielu pobożnych rozważań. Jest on jednak zupełnie fałszywy. Powtórzmy: Bóg niczego nie musi. On nas kocha, bo chce kochać. Dobrowolnie stał się człowiekiem. Wcielił się, wszedł w ludzki los, aby ratować człowieka, każdego bez wyjątku. Wobec zła obecnego w świecie, Bóg staje po stronie tych, którzy doświadczają krzywdy, niesprawiedliwości, bólu. Jest z wszystkimi, którzy zostają niewinnie osądzeni, odrzuceni, poniżeni, ukrzyżowani.

Dlaczego Jezus nie zszedł z krzyża i w ten sposób nie rozprawił się ze złem? Dostojewski tłumaczy tak: „Nie zszedłeś z krzyża, ponieważ nie chciałeś zniewolić człowieka cudem i pragnąłeś wiary wolnej, a nie wiary przez cud.

Msza św. Wieczerzy Pańskiej

Obchody Paschalne rozpoczyna Msza Wieczerzy Pańskiej, sprawowana w Wielki Czwartek wieczorem. Celebracja ta ma przypomnieć Ostatnią Wieczerzę Chrystusa spożywaną w wieczerniku z uczniami na dzień przed męką. Trzeba podkreślić, że żaden dzień z życia Pana Jezusa nie został tak dobrze udokumentowany, jak Wielki Czwartek i Wielki Piątek. Jest to uderzająca pieczołowitość Ewangelistów.

Liturgia Wielkiego Czwartku

Wydarzenia Wielkiego Czwartku można podzielić na dwie fazy: to, co się wydarzyło w Wieczerniku, oraz wypadki, które miały miejsce na Górze Oliwnej. Liturgia tego dnia wyraźnie je wyodrębnia. Podczas Ostatniej Wieczerzy Chrystus ustanawia dwa sakramenty: Eucharystię i Kapłaństwo. Na pamiątkę tego wydarzenia liturgię wielkoczwartkową sprawuje się w kolorze białym. Podczas niej dokonuje się obrzędu umycia nóg przypominając to, co dokonało się w wieczerniku, kiedy Chrystus umył nogi Apostołom. Po Eucharystii kapłan wynosi Najświętszy Sakrament do specjalnej kaplicy - ciemnicy, w której następnie trwa adoracja. Jest to w symboliczny sposób przypomnienie modlitwy Chrystusa w Ogrójcu.

Liturgia Wielkiego Piątku

Wielki Piątek to dzień zadumy, w którym rozważa się mękę Chrystusa, dlatego też używane są czerwone szaty liturgiczne. Cała liturgia tego dnia jest przepojona powagą oraz skupieniem. Podczas wszystkich obrzędów milczą organy i dzwony, zaś surowy charakter wystroju wnętrza kościoła podkreśla pokutny charakter dnia. W Wielki Piątek nie udziela się żadnych sakramentów. Wyjątkiem jest sakrament chorych, którego można udzielić, ale tylko w sytuacjach zagrożenia śmiercią. Mimo takiej surowości, cała liturgia, choć poważna, przepełniona jest nadzieją. W tym bowiem dniu dokonało się zapowiadane od tysiącleci przez proroków zbawienie ludzkości. Można by rzec, że to dzień przebaczenia i powszechnej amnestii.

Tego dnia nie odprawia się Mszy Świętej, ponieważ Chrystus – najwyższy Kapłan – sam złożył ofiarę z siebie. Eucharystii nie sprawuje nawet papież. Na obrzędy Wielkiego Piątku składają się: liturgia słowa, uroczysta modlitwa powszechna, adoracja krzyża, której tradycja sięga IV wieku, a także Komunia święta. Obrzędy kończą się przeniesieniem Eucharystii do Bożego Grobu i adoracyjnym czuwaniem.

Wigilia Paschalna

Obrzędy Wigilii Paschalnej stanowią nierozerwalną całość z Wielkanocą i dlatego są bogate w treści liturgiczne i obrzędowe. Na wielkanocny charakter liturgii wskazuje biały kolor szat liturgicznych. Życzeniem Kościoła jest, by obrzędy Wigilii Paschalnej rozpoczynały się wieczorem w sobotę, ale nie wcześniej jak po zachodzie słońca. Podkreśla to już sama nazwa "wigilia", która w pierwotnej tradycji chrześcijańskiej była zawsze nocnym czuwaniem. Tak jest i w tym przypadku. Zgodnie z wielowiekową tradycją, jest to noc modlitewnego czuwania przed dniem Zmartwychwstania Chrystusa. Druga część nazwy - "paschalna" pochodzi z języka hebrajskiego od słowa "pascha" i oznacza tyle co "przejście". Wskazuje ona na przejście z grzechu do odkupienia, przejście Jezusa z tego świata do Ojca, a wreszcie prawdziwe i ostateczne przejście od śmierci do życia.

Dla ścisłości należy jednak podkreślić, że w odróżnieniu od określenia Wigilia Paschalna, które oznacza obrzędy sprawowane w nocy z Wielkiej Soboty na Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, samo słowo "pascha" dziś dotyczy nie tylko Wigilii Paschalnej lub Niedzieli Wielkanocnej, ale całego Triduum.

Liturgia Wielkiej Soboty trwa dość długo, bo dotyczy tego, co najważniejsze - całej tajemnicy Zbawienia. Po dniu milczenia i modlitwy, kiedy adorujemy Jezusa złożonego w grobie, w momencie, gdy zapadnie zmrok, Kościół gromadzi się na świętych obrzędach. Wierni, pragnący być posłuszni upomnieniu Ewangelii, trzymając zapalone świece w rękach, starają się być podobni do ludzi, którzy oczekują na przyjście swojego Pana. Chcą, gdy powróci, aby zastał ich czuwających i zaprosił do swojego stołu na niebieską ucztę.

Liturgia tej nocy ma cztery części:

- obrzęd światła, na który składają się poświęcenie ognia, przygotowanie paschału, procesja do kościoła i śpiew hymnu o nazwie Exultet;
- liturgia słowa, którą tworzy aż dziewięć czytań (ukazują one wielkie dzieła Boga, jakich dla swojego ludu dokonał Pan, wtedy też rozlega się potrójne, radosne Alleluja, które rozbrzmiewa pierwszy raz po czterdziestodniowej przerwie);
- liturgia chrzcielna, podczas której następuje błogosławieństwo wody chrzcielnej, odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, a w niektórych kościołach obrzęd chrztu i bierzmowania;
- liturgia eucharystyczna, podczas której Chrystus Pan zaprasza do stołu wszystkich odkupionych Jego śmiercią i zmartwychwstaniem.

Pamiętajmy o ogromnej wadze Triduum Paschalnego i o jego głębokiej wymowie, a także pięknie liturgii i starajmy się jak najlepiej przeżyć ten najważniejszy czas w ciągu całego roku liturgicznego.

ks. Gabriel Pisarek scj, *Źródło. Tygodnik Rodzin Katolickich,* red. BK

OBCHODY WIELKIEGO TYGODNIA W NASZYM KOŚCIELE

Wielki Poniedziałek, Wielki Wtorek i Wielka Środa
Msze Św. o godz. 7.00 i 18.00

Wielki Wtorek /26 marca 2013 r./
9.00 - Odwiedziny Chorych z Najświętszym Sakramentem

WIELKI CZWARTEK /28 marca 2013 r./

18.00 – MSZA ŚWIĘTA WIECZERZY PAŃSKIEJ
Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy do godz. 22.00

WIELKI PIĄTEK /29 marca 2013 r./

Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy od godz. 8.00

8.00 – 9.00 Służba Liturgiczna Ołtarza
9.00 – 10.00 Róża Misyjna Bł. O. Beyzyma
10.00 – 11.00 Róża Męska Św. Maksymiliana Marii Kolbego
11.00 – 12.00 Młodzież Gimnazjalna wraz z Rodzicami
12.00 – 13.00 Dzieci: klasy IV – VI Szkoły Podstawowej wraz z Rodzicami
13.00 – 14.00 Dzieci: klasy 0 – III Szkoły Podstawowej i młodsze wraz z Rodzicami
14.00 – 15.00 Róża Św. Cecylii
15.00 DROGA KRZYŻOWA /wokół kościoła/
16.00 – 17.00 Róża Św. Barbary
17.00 – 18.00 Róża Św. Faustyny

18.00 – LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU

/Liturgia Słowa z opisem Męki Pańskiej, Adoracja Krzyża, Komunia Św. i przeniesienie Pana Jezusa do Grobu Pańskiego/

Adoracja Pana Jezusa w Grobie przez całą noc:

21.00 – 22.00 Młodzież /Różaniec z rozważaniami bł. Jana Pawła II/
22.00 – 23.00 Osiedle Myczkowskiego
23.00 – 24.00 Akcja Katolicka

WIELKA SOBOTA /30 marca 2013 r./

24.00 – Gorzkie Żale /3 części/

1.00 – 2.00 Rejon I i II ul. Kurozwęckiego
2.00 – 3.00 Rejon ul. Godlewskiego i Osiedle za Stacją Kolejową
3.00 – 4.00 Rejon I i II ul. Balickiej i osiedla przy ul. Balickiej od nr 126 do 144
4.00 – 5.00 Rejon Podkamycza i Rząski
5.00 – 6.00 Rejon ul. Brzezińskiego
6.00 – 7.00 Rejon ul. Centrum, Wapiennik i rejon Cmentarza
7.00 – 8.00 Rejon ul.. Wierzyńskiego
8.00 – 9.00 Młodzież Gimnazjalna wraz z Rodzicami
9.00 – 10.00 Dzieci: klasy IV – VI Szkoły Podstawowej wraz z Rodzicami
10.00 – 11.00 Dzieci: klasy 0 – III Szkoły Podstawowej wraz z Rodzicami
11.00 – 12.00 Rejon ul. Dolińskiego i Zakliki
12.00 – 13.00 Rejon ul. Hemara
13.00 – 14.00 Osiedle Darowskiego
14.00 – 15.00 Róża Św. Marii Magdaleny
15.00 - 16.00 Róża Św. Katarzyny Aleksandryjskiej
16.00 – 17.00 Róża Bł. Bernardyny Jabłońskiej
17.00 – 18.00 Róża Św. Łucji
18.00 - 19.00 Osiedle Łupaszki

Poświęcenie pokarmów:
9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00

19.00 LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ
/Liturgia światła, Liturgia Słowa, Liturgia chrzcielna/
MSZA ŚW. REZUREKCYJNA Z PROCESJĄ

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO
/31 marca 2013 r./

Msze Święte: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00
17.30 – Nieszpory kończące obchody Triduum Paschalnego

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY
/1 kwietnia 2013 r./
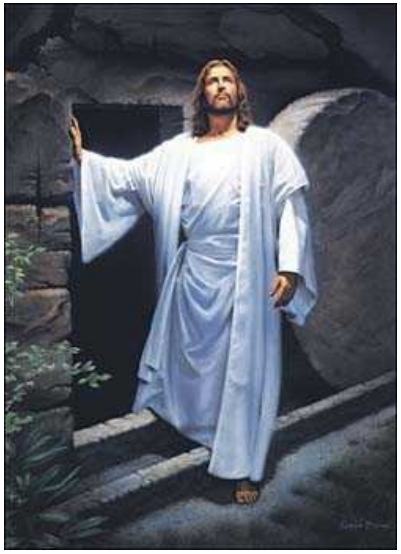
Msze Święte: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00